

“मीठे बच्चे- कहिल्यै पनि कानूनलाई आफ्नो हातमा नलेऊ, यदि कसैले भूल गरेको छ भने बाबालाई रिपोर्ट गर, बाबाले सावधानी दिनुहुन्छ।”

प्रश्न:- बाबाले कुनचाहिँ ठेक्का लिनु भएको छ ?

उत्तर:- बच्चाहरूको अवगुण निकाल्ने ठेक्का एक बाबाले नै लिनु भएको छ । बच्चाहरूको कमी-कमजोरी बाबाले सुन्नुभयो भने त्यसलाई निकाल्नको लागि बाबाले प्रेमपूर्वक शिक्षा दिनुहुन्छ । यदि तिमी बच्चाहरूले कसैको कमी-कमजोरी देख्यौ भने पनि तिमीले कानूनलाई आफ्नो हातमा लिनु हुँदैन । कानूनलाई आफ्नो हातमा लिनु यो पनि गल्ती हो ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरू आउँछन् बाबाबाट रिफ्रेश हुन, किनकि बच्चाहरूले जान्दछन्- बेहदको बाबाबाट बेहद विश्वको बादशाही लिनु छ । यो कहिल्यै पनि बिर्सिनु हुँदैन तर बिर्सिन्छन् । मायाले भुलाइदिन्छ । यदि नभुलाउने हो भने धेरै खुशी हुने थियो । बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! यो ब्याजलाइ घरी घरी हेर्दै गर । चित्रहरूलाई पनि हेर्दै गर । हिँड्दा डुल्दा पनि ब्याजलाई हेर्दै गर्नु भन्थे थाहा हुन्छ, बाबाद्वारा बाबाको यादले हामी यस्तो बनिरहेका छौं । दैवी गुण पनि धारण गर्नु छ । यही समय हो ज्ञान प्राप्त गर्ने । बाबा भन्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू ! रात दिन मीठे, मीठे भनिरहनु हुन्छ । बच्चाहरूले भन्न सक्दैनन्- मीठा प्यारा बाबा । भन्न त दुवैले पर्छ । दुवै मीठा छन् नि । बेहदका बापदादा । तर कति देह-अभिमानी बाबालाई केवल मीठा-प्यारा भन्छन् । कति बच्चाहरू त रिसाएर फेरि बापदादालाई जे पनि भनिदिन्छन् । कहिले बाबालाई भन्छन् भने कहिले दादालाई पनि भन्छन्- कुरो एउटै हुन जान्छ । कहिले ब्राह्मणीसँग, कहिले आपसमा रिसाउँछन् । त्यसैले बेहदको बाबा बसेर बच्चाहरूलाई शिक्षा दिनुहुन्छ । गाउँ गाउँमा बच्चाहरू त धेरै छन्, सबैलाई लेखिरहनु हुन्छ । तिम्रो रिपोर्ट आउँछ, तिमी रिसाउँछौ । बेहदको बाबा यसलाई देह-अभिमान भन्नुहुन्छ । बाबाले सबैलाई भन्नुहुन्छ । प्यारा बच्चाहरू ! देही-अभिमानी बन । सबै बच्चाहरू तल-माथि भइरहन्छन् । यसमा पनि मायाले जसलाई समर्थ पहलवान देख्छ, उसैसँग लडाई गच्छ । महावीर, हनुमानलाई देखाएका छन्, उनलाई पनि हल्लाउने कोसिस गरियो । यतिबेला नै सबैको परीक्षा लिन्छ । मायाबाट हार-जित सबैको भइरहन्छ । लडाईमा स्मृति-विस्मृति सबै हुन्छ । जो जति स्मृतिमा रहन्छ, निरन्तर बाबालाई याद गर्ने कोसिस गर्छ, उसले राम्रो पद पाउँछ । बाबा आउनु भएको छ- बच्चाहरूलाई पढाउन, त्यो त पढाइ नै रहनु हुन्छ । श्रीमतमा चलिरहनु छ । श्रीमतमा चलनाले नै श्रेष्ठ बनिन्छ । यसमा कसैसँग भगडा गर्ने कुरै छैन । भगडा गर्नु अर्थात् क्रोध गर्नु । भूल आदि गर्छन् भने बाबालाई रिपोर्ट गर्नु छ । आफैले कसैलाई भन्नु हुँदैन फेरि त कानून हातमा लिएर जस्तै हुन्छ । सरकारले कानूनलाई हातमा लिन दिँदैन । कसैले मुक्का हान्यो भने उसलाई मुक्काले हानिदैन । उजुर गरिन्छ अनि त्यसमाथि मुद्दा चल्छ । यहाँ पनि बच्चाहरूले कहिल्यै पनि उसलाई केही भन्नु हुँदैन, बाबालाई भन । सबैलाई सावधानी दिने एक बाबा हुनुहुन्छ । बाबाले धेरै मिठोसँग उपाय बताउनु हुन्छ । मिठोपनले शिक्षा दिनुहुन्छ । देह-अभिमानी बन्नाले आफ्नै पद कम गरिदिन्छन् । घाटा किन पार्ने ? जति हुन सक्छ बाबालाई धेरै प्यारले याद गर्दै गर । बेहदको बाबालाई धेरै प्यारले याद गर, जुन बाबाले विश्वको बादशाही दिनु

२०७२ माघ ०१ शुक्रवार १५-०१-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन हुन्छ । केवल दैवी गुण धारण गर्नु छ । कसैको पनि निन्दा गर्नु छैन । देवताहरूले कसैको निन्दा गर्छन् र ? कति बच्चाहरू त निन्दा नगरी बस्नै सक्दैनन् । तिमीले बाबालाई भन्यौ भने बाबाले अत्यन्त प्यारले सम्झाउनु हुन्छ । नत्र समय खेर जान्छ । निन्दा गर्नुभन्दा त बाबालाई याद गन्यौ भने धेरै धेरै फाइदा हुन्छ । कसैसँग पनि वाद-विवाद नगर्नु धेरै राम्रो हो ।

तिमी बच्चाहरू दिलमा जान्दछौ— हामी नयाँ दुनियाँको बादशाही स्थापना गरिरहेका छौं । भित्र कति नशा रहनुपर्छ । मुख्य हो नै याद र दैवीगुण । बच्चाहरूले चक्रलाई याद गर्छन्, त्यो त सजिलै याद रहन्छ । ८४ को चक्र हो नि । तिमीलाई सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्य, समय अवधिको थाहा छ, अरूलाई पनि धेरै प्यारले परिचय दिनु छ । बेहदको बाबाले हामीलाई विश्वको मालिक बनाइरहनु भएको छ । राजयोग सिकाइरहनु भएको छ । विनाश पनि सामुन्ने खडा छ । हो पनि संगमयुग, जबकि नयाँ दुनियाँ स्थापना हुन्छ र पुरानो दुनियाँ समाप्त हुन्छ । बाबाले बच्चाहरूलाई सावधान गरिरहनु हुन्छ— सिमर-सिमर सुख पाओ, कलह क्लेष मिटे सब तन के... । आधाकल्पको लागि मेटिन्छ । बाबा सुखधाम स्थापना गर्नुहुन्छ । माया रावणले फेरि दुःखधाम स्थापना गर्छ । यो पनि तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । बाबाको बच्चाहरूसँग कति प्यार हुन्छ । शुरूदेखि नै बाबाको स्नेह छ । बाबालाई थाहा छ, म जान्दछु— बच्चाहरू जो काम चितामा जलेर काला भएका छन्, उनीहरूलाई गोरो बनाउन जान्छु । बाबा त ज्ञानसागर हुनुहुन्छ, बच्चाहरूले बिस्तारै बिस्तारै ज्ञान ग्रहण गर्छन् । मायाले फेरि भुलाइदिन्छ । खुशीलाई आउनै दिँदैन । बच्चाहरूलाई त दिन प्रतिदिन खुशीको पारा चढिरहनुपर्छ । सत्ययुगमा पारा चढेको थियो । अब फेरि चढाउनु छ, यादको यात्राले । त्यो बिस्तारै बिस्तारै चढ्छ । हार-जित हुँदै हुँदै फेरि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार कल्प पहिले जस्तै आफ्नो पद पाउँछन् । समय त त्यति नै लाग्छ, जति कल्प कल्प लाग्छ । पास पनि उनै हुन्छन् जो कल्प-कल्प हुन्छन् । बापदादा साक्षी भएर बच्चाहरूको अवस्था देख्नुहुन्छ र शिक्षा दिइरहनु हुन्छ । बाहिर सेन्टर आदिमा रहँदा यति रिफ्रेश रहँदैन । सेन्टरबाट फेरि बाहिरको वायुमण्डलमा जान्छन्, यसैले बच्चाहरू यहाँ आउँछन् नै रिफ्रेश हुनको लागि । बाबा लेख्नु पनि हुन्छ— परिवार सहित सबैलाई याद-प्यार दिनु । ती हुन् हदका पिता, यिनी हुन् बेहदको पिता । बाप र दादा दुवैको धेरै प्रेम छ किनकि कल्प कल्प लभली सेवा गर्नुहुन्छ, धेरै प्यारपूर्वक गर्नुहुन्छ । भित्र दया लाग्छ । पढ्दैनन् वा राम्रो चलन छैन, श्रीमत अनुसार चल्दैनन् भने दया लाग्छ— यसले कम पद पाउँछ । बाबाले के गर्न सक्नु हुन्छ ? वहाँ र यहाँ रहनुमा धेरै फरक छ । तर सबै त यहाँ रहन सक्दैनन् । बच्चाहरू बढ्दै जान्छन् । प्रबन्ध पनि गरिरहन्छन् । यो पनि बाबाले सम्झाउनु भएको छ— यो आबू सबैभन्दा ठूलो तीर्थ हो । बाबा भन्नुहुन्छ— म यहाँ नै आएर सारा सृष्टिलाई, ५ तत्त्वहरू सहित सबैलाई पवित्र बनाउँछु । कति सेवा छ । एकै बाबा, जो आएर सबैलाई सद्गति गर्नुहुन्छ । त्यो पनि अनेकौं पटक गर्नु भएको छ । यो जानेर पनि फेरि बिर्सिन्छन्, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— माया बडो शक्तिशाली छ । आधा कल्प यिनैको राज्य चल्छ । मायाले हराइदिन्छ, फेरि बाबाले खडा गर्नुहुन्छ । धेरैले लेख्छन्— बाबा हामी गिन्यौं । ठिक छ, फेरि नगिर्नु । फेरि पनि गिर्छन् । गिर्छन् अनि फेरि चढ्ने छोडिदिन्छन् । कति चोट लाग्छ । सबैलाई लाग्छ । सारा आधार पढाइमा छ । पढाइमा योग छ नै । फलानाले मलाई पढाइ रहनु भएको छ । तिमी जान्दछौ— बाबाले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ । यहाँ तिमी धेरै रिफ्रेश हुन्छौ । गायन पनि छ— जसले हाम्रो

२०७२ माघ ०१ शुक्रवार १५-०१-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

निन्दा गर्छ, ऊ मित्र हो। भगवानुवाच— मेरो ग्लानि धेरै गर्छन्। म आएर मित्र बन्छु। कति निन्दा गर्छन्, म त सम्भन्छु— सबै मेरा बच्चाहरू हुन्। मेरो कति प्रेम छ यिनीहरूसँग। निन्दा गर्नु ठीक होइन। यतिबेला त धेरै खबरदारी राख्नु छ। बेग्ला बेग्लै अवस्था भएका बच्चाहरू छन्, सबै पुरुषार्थ गरिरहन्छन्। कुनै भुल भयो भने पनि पुरुषार्थ गरेर अभुल बन्नु छ। मायाले सबैबाट भुल गराइदिन्छ। बक्सिङ्ग हो नि। कुनै बेला यस्तो चोट लाग्छ, जसले गिराइदिन्छ। बाबाले सावधानी दिनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! यसरी हान्यौ भने गरेको कमाई चट हुन्छ। ५ तल्लाबाट तल खस्छौ। भन्छन्— बाबा, यस्तो भुल फेरि कहिल्यै हुने छैन। अहिले क्षमा गर्नुहोस्। बाबाले के क्षमा गर्नुहुन्छ। बाबाले त भन्नुहुन्छ— पुरुषार्थ गर। बाबाले जान्नुहुन्छ, माया बडो प्रबल छ। धेरैलाई हराउँछ। टिचरको काम हो भुलमा शिक्षा दिनु, अभुल बनाउनु। यस्तो होइन, कसैले भुल गन्यो भने सधैं गरि नै रहन्छ। होइन, राम्रो गुणलाई गायन गरिन्छ। भुललाई गरिदैन। अविनाशी वैद्य त एकै बाबा हुनुहुन्छ। उहाँले दबाई गर्नुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूले किन कानुनलाई आफ्नो हातमा लिन्छौ ? जसमा क्रोधको अंश हुन्छ, उनले ग्लानि नै गरिरहन्छन्। सुधार्ने बाबाको काम हो, तिमी त सुधार्ने वाला होइनौ। कसैमा क्रोधको भूत हुन्छ। स्वयं बसेर कसैको ग्लानि गर्छौ भने आफ्नो हातमा कानुन लियो, यसबाट ऊ सुधिरै। अभै सम्बन्ध बिग्रिन्छ। नुनपानी हुन जान्छ। सबै बच्चाहरूको लागि एक बाबा बस्नु भएको छ। कानुनलाई आफ्नो हातमा लिएर कसैको ग्लानि गर्नु, यो ठूलो भूल हो। कुनै न कुनै खराबी त सबैमा हुन्छ। सबै त सम्पूर्ण बनेका छैनन्। कसैमा के अवगुण छ, कसैमा के छ। त्यो सबै निकाल्ने ठेक्का बाबाले लिनु भएको छ। यो तिम्रो काम होइन। बच्चाहरूको कमी कमजोरी बाबाले सुन्नु भयो भने त्यसलाई निकाल्नको लागि बाबाले शिक्षा दिनुहुन्छ। अहिलेसम्म सम्पूर्ण कोही पनि बनेका छैनन्। सबै श्रीमत अनुसार सुधिरहेका छन्। सम्पूर्ण त अन्त्यमा बन्नु छ। यतिबेला सबै पुरुषार्थी हुन्। बाबा सधैं अडोल रहनु हुन्छ। बच्चाहरूलाई प्यारसँग शिक्षा दिदै रहनु हुन्छ। शिक्षा दिनु बाबाको काम हो। फेरि त्यस अनुसार चल्ने नचल्ने उसको भाग्यको कुरा हो। पद कति सानो हुन जान्छ। श्रीमतमा नचल्नुको कारण कुनै पनि यस्तो काम गन्यो भने पद भ्रष्ट हुन्छ। दिल भित्र भित्रै खान्छ, मैले यो भुल गरें। मैले धेरै मेहनत गर्नुपर्छ। कसैमा पनि अवगुण छ भने त्यो बाबालाई सुनाउनु छ। हरेकलाई सुनाउँदै हिँड्नु यो देह अभिमान हो। बाबालाई याद गर्दैनन्। अव्यभिचारी बन्नुपर्छ नि। एक बाबालाई सुनायो भने ऊ चाँडै सुधिन्छ। सुधार्नेवाला एक बाबा नै हुनुहुन्छ। बाँकी त सबै हुन् नसुधिएका। तर माया यस्तो छ— दिमाग नै बदलिदिन्छ। बाबाले आफू तर्फ गर्नुहुन्छ, मायाले फेरि घुमाएर आफू तर्फ गर्छ। बाबा आउनु भएको छ नै सुधारेर मनुष्यबाट देवता बनाउन। बाँकी कसैको नामलाई बदनाम गरेर द्वार-द्वार सुनाउँदै हिँड्नु, यो बेकाइदा हो। तिमिले शिव बाबालाई याद गर। न्याय पनि उहाँकै पासमा छ नि। कर्मको फल पनि बाबाले दिनुहुन्छ। ड्रामामा छ तर कसैको नाम त लिइन्छ नि। बाबा त बच्चाहरूलाई सबै कुरा सम्झाइरहनु हुन्छ। तिमी कति भाग्यशाली हो। कति पाहुनाहरू आउँछन्। जसको पासमा धेरै पाहुनाहरू आउँछन्, ऊ खुशी हुन्छ। यी बच्चाहरू पनि हुन् भने पाहुनाहरू पनि हुन्। टिचरको बुद्धिमा त यही रहन्छ— म बच्चाहरूलाई यी जस्तै सर्वगुण सम्पन्न बनाउँ। यो ठेक्का बाबाले उठाउनु भएको छ, ड्रामाको योजना अनुसार। बच्चाहरूले मुरली पनि कहिल्यै मिस गर्नु हुँदैन। मुरलीको नै त गायन छ नि— एक दिन मुरली मिस गन्यो भने विद्यालयमा

२०७२ माघ ०१ शुक्रबार १५-०१-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन गयल भए जस्तै हो। यो हो बेहदको बाबाको विद्यालय। यसमा त एकदिन पनि गयल हुनु हुँदैन। बाबा आएर पढाउनु हुन्छ, दुनियाँमा कसैलाई थाहै छैन। स्वर्गको स्थापना कसरी हुन्छ, यो पनि कसैले जान्दैन। तिमीले सबै कुरा जान्दछौ। यो पढाइबाट धेरै धेरै अथाह कमाई हुन्छ। जन्म जन्मान्तर यो पढाइको फल मिलिरहन्छ। विनाशको सबै सम्बन्ध तिम्रो पढाइसँग छ। तिम्रो पढाइ पूरा हुन्छ अनि यो लडाई शुरू हुन्छ। पढ्दै-पढ्दै बाबालाई याद गर्दै जब नम्बर पूरा हुन्छ, परीक्षा हुन्छ तब लडाई शुरू हुन्छ। तिम्रो पढाइ पूरा हुने बित्तिकै लडाई शुरू हुन्छ। यो नयाँ दुनियाँको लागि बिल्कुलै नयाँ ज्ञान हो। यसैले बिचरा मनुष्यहरू अलमलिन्छन्। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूलाई माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) कसैको अवगुणलाई देखेर उसको निन्दा गर्नु हुँदैन। ठाउँ ठाउँमा उसको अवगुणको वर्णन गर्नु हुँदैन। आफ्नो मीठोपनलाई छोड्नु हुँदैन। क्रोधमा आएर कसैसँग सामना गर्नु हुँदैन।
- २) सबैलाई सुधार्ने एक बाबा हुनुहुन्छ। त्यसैले एक बाबालाई नै सबै सुनाउनु छ। अव्यभिचारी बन्नु छ। कहिल्यै पनि मुरली मिस गर्नु हुँदैन।

वरदानः- पुरानो संस्काररूपी अस्थिहरूलाई सम्पूर्ण स्थितिको सागरमा समाहित गर्ने, समान र सम्पूर्ण भव

बाबा समान वा सम्पूर्ण बन्नको लागि सृष्टिको विनाश हुनु भन्दा पहिले आफ्नो कमजोरी र कमीहरूलाई समाप्त गर। कुनै पनि उल्झनको नाम निशान नरहोस्- यस्तो आफूलाई उज्ज्वल बनाऊ, जसरी जन्म परिवर्तन भएपछि पुरानो जन्मका कुरालाई बिसिन्छन् त्यसैगरी पुराना कुरालाई, पुराना संस्कारहरूलाई भस्म गर। अस्थिहरूलाई पनि सम्पूर्ण स्थितिको सागरमा समाहित गरिदेऊ, तब भनिन्छ समान र सम्पूर्ण।

स्लोगनः- विस्तारलाई सारमा समाहित गर्ने जादुगरी सिक्क्यौ भने बाबा समान बन्नेछौ।

डबल लाइट स्थितिको अनुभव

(१५) धेरै सोच्नाले सेवा बढ्दैन। असोच बनेर बुद्धिलाई स्वतन्त्र राख्यौ भने बाबाको शक्ति मदतको रूपमा अनुभव हुन्छ, यसबाट सेवाको वृद्धि स्वतः हुन्छ। बाबा गराउनेवाला हुनुहुन्छ, गर्ने निमित्त म आत्मा हुँ... यो स्मृतिले असोच बनाइदिन्छ। जहाँ असोच स्थिति हुन्छ वहाँ डबल लाइट स्वतः बन्न पुग्छौ।